

ఈ వారం శృంగార కథ

“ఏంటక్కా... ఇంత తొందరగా నిద్రలేపావ్... అసలే రాత్రి నిద్ర లేకుండా చేసాడు బావ...” అంటున్న చెల్లెలి మాటలకి ఆమె మనసులో ఆలోచనల పర్యవసానం...!?

మనసుకి ఎంత సర్ది వెబుదామనుకున్నా వీలు పడ్డంతే భార్యని కి. శరీరంతో పాటు అంతరాత్మ కూడా అగ్గలాడుతోంది. స్త్రీ సహజమైన అమాయ, అనుమానం అణుపణువునా వ్యాపించసాగాయి.

దీనికంతటికీ కారణం శైలజ.

స్వయానా భార్యని వెల్లెలు.

తునసలు సారసాటు పని చేసింది!?

తాను బయటండే రోజులని వెప్పి, బావగారికి సాయంగా వుంటుందని... ఆయన వేతాలు కాల్చు కోకూడదని... మంచి మనసుతో కష్టసుఖాలు ఆలోచించి భార్యని పిలిచింది.

దాని ఫలితం తానిప్పుడు ప్రత్యక్షంగా మాడలేక, మాసి ఓర్పుకోలేక తెగ కలవర పడిపోతూంది.

ఎంత వెల్లెలైనా... స్వయానా తన భర్తని వల్లో వేసుకోవటం సహించగలదా!?

భర్త శ్రీరామ్ సార్థక వామధేయుడే కావచ్చు! ఇదివరలో పరాయి అడదాన్ని కన్నెత్తి మాడలేదన్నది నిర్వివాదాంశం కావచ్చు.

కాని శైలజ పోకిరి వేషానికి కరిగిపోకుండా వుంటాదా! అంతటి విగ్రహం ఒక్క అంజనేయులవారికే దక్కిందేమో! బహుశా....

లేకపోతే వచ్చి రావటంతోటే భర్త శ్రీరామ్ మీద పడిపోయి ఆ యికయికలూ... పకపకలూ... అంతే కాక “బావా! ఈ మేక్ప్రీట్ బాగున్నానా? మునుపటి కంటే లావెక్కానా లేదా?! బుగ్గలు ఉబ్బాయా లేదా?”... యివీ ప్రశ్నలు.

ఆయన మాత్రం ఊరుకోగలరా! ‘అహో ఓహో’ అంటూ ఉబ్బిపోయి... ‘నువ్వు పివీనటి రాధలా వున్నావని... బుగ్గలు బూరెల్లా పొంగాయని’... యింకా అంగాంగ వర్ణనలు చేసి సారేసారు.

అప్పుడు దాని కళ్ళల్లో ఎంతటి సంతోషం

కురిసిందని? కానీ ఆ రోజేదో గడిచిపోయింది!

మర్నాడు కూడా శైలజ చిలిపితనం తను కళ్ళారా చూసింది.

“అక్కా! బావగారికి వీపు అందక తోమరట. మరి నువ్వు కూడా తోమనా ఏంటి? నల్లగా బొగ్గులా చూడిపోయింది. మన్ని పిండితో వీపు బాగా రుద్ది తెల్లగా తళ తళాడించేమ తెలుసా...!” అని గర్వంగా చెప్పినప్పుడు...

“వేమ వీపు తోమినందుకు కృతజ్ఞతగా కాబోలు నానగారు... జాకెట్ బాక్ హుక్స్ అందక వేమ నానా తంటాలు పడుంటే వెనుక మండి వచ్చి హెల్ప్ చేసారు!” అని గొప్పగా అన్నప్పుడు...

తన ఒళ్లు ఎంత మండిపోయిందో... కారం రాసుకున్నట్టు... ‘చాల్లె నిర్వాకం’ అని కసరాళమకుంది. కానీ... ‘నీకన్నీ అమమావాలే’ అని

కొట్టి సారేస్తుందని వింటూనే భరించింది. నీళ్ళు పోసుకుని తనివ్టోకి వెళ్ళేదాకా యిటువంటి చాలుమాటు పనులు మాడ్డానికి వీలుపడదు మరి.

ఆ రోజు కూడా భార్యని పూదయం ఒకటే దహించుకుపోతూంది.

సాయంత్రం ఫస్ట్ వోకని శ్రీరామ్, శైలజ కలిసి వెళ్ళారు.

మామూలు డ్రైస్ తోకాదు, ప్లీజ మోకాళ్ళ పైకి వుండే గౌను వేసుకు వెళ్ళింది.

పడపోలేళ్ళ వయస్సు... వరప్రసాదాలైన ఎత్తు గుండెలు కొట్టొచ్చినట్టుగా కనిపిస్తూ... మాపరుల పెదాలను వప్పరింప చేసి మత్తును కల్గిస్తాయి.

వాళ్ళు పివీమాకి వెళితే వద్దని అనలేక... “ఏమండీ! వేమ ఇంట్లోకి వచ్చాక వెళ్ళామండీ!”

విక్

కైరఘ్నునందన

ఈవారం శృంగార కథ సమర్పకులు

సుమంగళి

రవిరాజుపినిశెట్టి

బత్తిన సత్యనారాయణరావు

అంది.
 “నా ఇష్టం కాదు. నీ వెల్లెలికి చోర్ కొడుతోంది. వెల్లెనువి తివేస్తాంది.” అని తన ప్రమేయం లేవట్లు ప్రవర్తించాడు శ్రీరామ్.

“అక్కా! నాకు సినిమా అపిచ్చని తెలుసు నీకు. అందులోను నా అభిమాన వట్టి రాధ వట్టివని ఏత్రం. వెళ్ళక తప్పదు. ఎల్లండి మరొక సినిమాకి వెళ్ళాలే...” అని దబాయించి మరీ వెళ్ళిపోయింది.

అలాంటి శ్రీరామ్, శైలజ ప్రక్క ప్రక్కనే... కళ్ళ నుండి నడినడిగా నీళ్ళు ఒలికేసాయి. ఆ దృశ్యం చూసాక భార్యకి.

కళ్ళ కుట్టినట్లు కుప్పివే అ నయము సాంగులను తన భర్త తాకకుండా వుంటాడా?

ఆ సాలుగారే బుగ్గల్ని ముద్దిడకుండా మిన్నకుంటాడా? భుజాల మట్టా వేతులు వేసి దగ్గరగా లాక్కుని సుతారంగా చిలిపి సమలు వేయకుండా మాస్తూ వూడుకుంటాడా??

ఫస్ట్ వో అయిన గంటక్కాని రాలేదు వాళ్ళు. ఎక్కడికి వెళ్ళారు...

రకరకాల అనుమానాలతో వేగిపోతున్న భార్యకి అలా చప్పుడు వినిపించటంతో ఉలికిపాలు కల్గింది.

ఇద్దరూ త్రుళ్ళుతూ ఒకరి మీదొకరు వేతులు వేసుకుంటూ యింట్లోకి అడుగుపెట్టారు.

“అక్కా! కృష్ణంరాజు, రాధ రైల్వే కలుసుకుంటారు.. మాదా హాస్యం మాస్తే కడుపు వెక్కలైందనుకో అక్కా... ఎన్నోటి అడుగుతాను వెప్పు... పాడుపు కథలే. నడుం పట్టుకోనిస్తుంది... ముద్దు పెట్టుకోనిస్తుంది... కొనస పైర్ అయిపోతుంది” వెపుతోంది శైలజ.

“.....”
 “ఇదిగో రాధ కూడా అచ్చం నీలాగే అనన్యంగా మొహం పెట్టేస్తుంది. కాని అదేం బూతుపదం కాదులే! దానికి జవాబు... పిగరెట్” అని కింకల నవ్వింది.

దానికి శ్రీరామ్ వంత పాదాడు.

“భార్య! నేమా శైలజా... అలా దారో వూర్ణిమా రెస్టారెంట్లో మీల్స్ వేసాచ్చాం... నీకు వడ్డిస్తుంది... భోంవెయ్యి” అన్నాడు శ్రీరామ్.

భార్యకి భగ్గుమంది.
 వారిద్దరూ కుఠం తివచ్చి... తనకి సాయత్రం అయిదు గంటలకవగా వండి వడేసిన, పాదారిన మెతుకుల్ని తినమని పడేస్తారా!

శైలజ బట్టలు మార్చుకుండుకు వెళ్ళింది.
 బట్టలు మార్చుకొని అక్కకి భోజనం విస్తర్త పట్టుకుని తెచ్చి పెట్టింది.

భార్య అన్న తెలికి నదిలిందే కాని యిష్ట పూర్వకంగా తినలేదు. మంచినీళ్ళు వెంబులో పోసాక భార్య...

“బాపగారూ! చోర్ కొడుతోంది. మీ దగ్గర నిద్రా బుక్ వుంటే యిలా పడేయండి... యిప్పుటి నుండి నీం పడుకుంటాను.” శ్రీరామ్ అడిగింది శైలజ.

కథా రచయిత (తు) లకు మనవి

కథలో వ్యవస్థ, కథనంలో కొత్త దనంలో రాత ప్రతిలో ఆరు పేజీలకు మించకుండా వంపితే ప్రచురణకు వ్యతిరేక దానికి నీలుంటుంది.

కాలం దాటని కొవమెరుపు కథలు. రాత ప్రతిలో రెండు పేజీలు మించరాదు.

ప్రచురించిన ప్రతి కథకూ తగిన సారి తోషికం వుంటుంది.

రచనలో పాలు నాట్, పరిచయం కూడా జత పర్చితే ఉత్తమ కథా రచయిత (తు) అని మా పాఠకులకి పరిచయం వేయడానికి నీలుంటుంది.

శృంగార కథలు వంపే రచయిత (తు)లు తమ కథల్లో కేవలం శృంగారానికి మాత్రమే ప్రాధాన్యత ఇచ్చి, కథని, కథనాన్ని గాలికి నదిలేస్తున్నారు. ఎప్పుడైతే కథ, కథనం కొరవడుతుందో శృంగారం అనుకోవ్వు ఎఫెక్ట్ ఇవ్వదు. రచయి (తు)లు ఈ వాస్తవాన్ని గమనించి, శృంగారంలో పాలుగా, మంచి కథని, కథనాన్ని అందిస్తారని ఆశిస్తూ...

...ఎడిటర్

శ్రీరామ్ లోనికి వెళ్ళి ఏదో పెద్ద బైండు పుస్తకం తెచ్చి యిచ్చాడు. దాన్ని వేతిలోకి తీసుకోవటం లోపే. గబగబా పేజీలు తిప్పింది.

“మావర్సో! నా అభిమాన ప్రతికలో వడిపి శృంగార కథలు కలిపి కుట్టిన పుస్తకమూ యిది? నాకవలే శృంగార కథలంటే ప్రాణం... అయితే ఈ రాత్రి హాస్యంగా గడిచి పోతుందిలెండి బావగారూ... మీ ధర్మమాని.” అందామె గుండెలకు పుస్తకం హత్తుకుంటూ...

అంటూనే పడక గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.
 అమె వెనుకే వెళ్ళబోయిన భర్త శ్రీరామ్ ని వెనక్కి పిలిచి... “నినుండి మీకేమైనా మతుండా! మనమంటే పెళ్ళయిన వాళ్ళం... శృంగార కథలు వదిలినా అర్థం వుంది. దాన్నెండుకండి పాడువేస్తారు!” అంది భార్య కలుపుగా.

“ఎందుకేమిటే? ఈ వయసులోనే వాళ్ళకి పెళ్ళి పట్ల పరిజ్ఞానం కొంతైనా కలగాలంటే యిటువంటి కథలు కొన్నైనా వదిలి తీరాలి. అలా అని కృతిమించిన శృంగార పాపాత్యం ఎలాగూ, పనికి రాదు. కాబట్టి కొంత పరనం మేరవించిన కథలు పరవాలేదు.” అని లోపలికి వరవర వెళ్ళిపోయాడు శ్రీరామ్.

అంతే! భరించలేని నెగలు కలిగింది భార్యకి. ఏదో వేరు తిన్నట్టుగా మారింది ముఖం. బయట నుండి శైలజ కుప్పిస్తోంది గదిలో. బెడమీద చోర్లా పడుకుని... కాళ్ళు మీదికెత్తి

తనతనలాడిస్తూ... లంగా మోకాళ్ళదాకా లుంగ మట్టుకుపోయి వుంది. పైట జారిపోయి... వక్షస్థలం ప్రత్యేకంగా ప్రదర్శించబడుతోంది. శ్రీరామ్ అమె ప్రక్కనే కూర్చొని పుస్తకంలో ఏదో పేజీ తిప్పి చూసిస్తూ నవ్విస్తున్నాడు. పన్నెండు దాటుతున్నా శ్రీరామ్ శైలజ దగ్గర్నుంచి రాలేదు. ఇద్దరూ కలిపి విమైపోతున్నారోనన్న భయం పిశాచంలా పీడించసాగింది. అలోచనల మధ్యనే ఏదోలోకి జారిపోయింది. తెల్లవారు రుణమున మెలకువ రావడంతో శ్రీరామ్ శైలజ గుర్తుకొచ్చారు. గబగబా శైలజ గది దగ్గరకి వడిచి తలుపులు తట్టింది. బద్దకంగా ఒళ్ళు విడుచుకుంటూ కళ్ళు తెరిచింది శైలజ. అక్క పిలుపుకి “నిమిలక్కా! ఇంత వేగిరం లేపేసావు. అసలే రాత్రి ఏదో లేకుండా వేపారు బావగారు.” తలుపులు తీసుకుని బయటకు వస్తూ అంది.

అంటే రాత్రి... శ్రీరామ్... శైలజని? మరింక వూహించడానికే జగుప్ప కల్గింది.

అయినా ఆ భావాలను బహిర్గత పరచకుండా నూనూలుగానే వెల్లెలు వేత తలంటించుకుంది భార్య.

ఒకనోపు మనము కుతకుతమంటూనే వుంది. - మధ్యాహ్నం భోజనాలైనాయి.

వెల్లెలికి, భర్తకి వడ్డించాక తాను తిని గదిలోకి వచ్చిందో, లేదో అక్కడి దృశ్యం చూసి స్తంభించిపోయింది భార్య. శైలజ శ్రీరామ్ ప్రక్కనే కూర్చొని తమలపాకులు ఎలకలు మట్టి తినిపిస్తూంది. అమె గుండెలు శ్రీరామ్ బలిష్టమైన, భుజాలను ప్పుళ్ళిస్తున్నాయి.

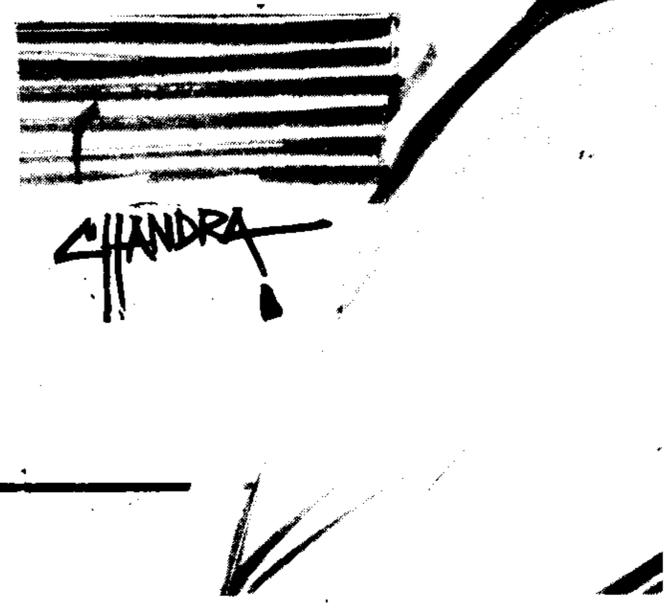
భార్యని పృథకుం అట్టుడికిపోయింది.

జన భర్తకి పెళ్ళాలా పేవలు వేయటమా...!?

కపిగా చూసింది వెల్లెలు వైపు భార్య.

“మాడక్కా... బావకి

ఎలకలు మట్టి

తివీస్తుంటే... ఎలా వా వేలు కొరికేసిరో! అంతా మోటు... మవ్వెలా భరిస్తున్నావో ఏమో!" అంది చాలా తమాషాగా కళ్ళు తిప్పి.

"అవు నీ అధిక ప్రసంగం. మవ్వచ్చిం దగ్గర్నుంచి మాస్తున్నాను. అయినా నువ యింటా వంటాలేవి అలవాట్లు వీకెక్కడ అబ్బాయే! ఎంత బావగారైతే మాత్రం వా భర్తతో ఏమిటి నీ పరపాలు..." గుండెలో గుబగుబ లాడుతుండగా బయట పడింది భార్గవి. శైలజ, శ్రీరామ్ లమె కన్ను లశ్చర్యంగా చూసి, పకపకా నవ్వేసారు.

"ఏమంటి! మీకేమైనా ఏచి పట్టిందా? ఏమిటంటి! లేకపోతే ఎంత మరదలైతే మాత్రం అంత మితిమీరిన పరప పల్లాపాలా! విన్నవారితో వా ఎదురుగుండానే మీరిద్దరూ... ఏం జరిగిందో నేనూహించ లేని పవిత్రాన్ని అనుకున్నారా! ఇంతకాలం శ్రీరామవంతుడే అనుకున్నాను. కాని, యిలా బరి తెగించి ప్రవర్తించి, నన్ను బాధ పెడతామనకోలేదు. నాకు విధాకులిచ్చి వా వెళ్లెళ్లనే కులకండి. వెళ్ళండి... మీలో నేను మాట్లాడను." పెద్దగా అరుస్తూ... ఏడుస్తూ వివవివలాడుతూ... రోపలికి వెళ్ళిపోయింది భార్గవి.

శ్రీరామ్, "శైలజ లమె వెనుకే గబగబా వెళ్ళారు.

"అక్కా! నువ్వెంత పెప్పిటివ్ అనుకోలేదు... మమ్మల్ని క్షమిస్తే అవలు విషయం వివరిస్తాను" అని అక్కని కిదార్యే ప్రయత్నంలో పడింది శైలజ.

"బాను యిదంతా వాటకం భార్గవీ! నేను, మీ కెళ్లి కలిపే అదాం. ఏమిటా ఏడుపు వంటిపిల్లలా... శైలజ అంతా వెబుతుంది... నిను. నే వెలువంట వాడివ్ తెలుస్తుంది..." అన్నాడు భార్య కళ్ళల్లో నీటివి కొవగోటితో తుడిచివేస్తూ.

"అక్కా! నువ్వు నన్ను రమ్మని వ్రాసిన పుత్రరంభో పాటే బావగారి పుత్రరం కూడా అందింది. ఇన్నాళ్ళ తను భార్యభర్తల సంసార జీవితంలో కలహాలక్కాని, అలకలక్కాని... ఈర్ష్యా ద్వేషాలక్కాని చోటు లేకుండా గడిచి పోతూందని, సర్దగా మీ అక్కలో అలకవీ, అమాయవీ, కోపాన్ని మాదాలనుందవీ... ఆ ఫ్రీట్ అనుభవించాలనుందవీ తన కోరికగా వ్రాస్తూ, నేనెలా ప్రవర్తించాల్సింది ఆ ఉత్తరంలో వ్రాసారు. అందుకే నువ్వు పుడుక్కోవాలనే, మేమిద్దరం కలసి పరదాగా వటించాం. నీలో ఇంత కాలానికి తనక్కావలసిన భావాలు మానుకున్నారు బావగారు. వాపల్ల ఏవాదూ కూడా అనభ్యంగా ప్రవర్తించలేదు బావగారు. నన్ను నమ్ము. శ్రీరామ్ బావ ఎన్నటికీ సార్థక వానుడేయడే. ఏకవర్ణి వతుడే!" అంటూ భార్గవి వేలిలో నేయి వేసింది శైలజ. "బాను భార్గవీ! నీ శ్రీరామ్ ఎన్నటికీ నీవాడే... మవ్వే వా కృంగార దేవతవి" అని భార్యని బాహుపుల్లకి తీసుకున్నాడు శ్రీరామ్.

నువను తేలిక నడుతుంటే భర్తను అంతలా అల్లుకుపోయింది భార్గవి.